

KEREKES DÓRA

Csak a játék öröme és a fair play számított

A Dunakeszi Magyarország SE és a Corinthian-díj

1928 decemberében, a másfél éve alapított Dunakeszi Magyarország SE futballcsapata az Üllői úti stadionban, 2000 néző - közöttük a dunakeszi műhelytelepi szurkolótábor - előtt legyőzte a Rákosligeti Atlétikai Club (RAC) csapatát, ezzel egy évre elnyerte a Corinthian-díjat.

A díj alapítója: a Corinthian Football Club

A Corinthian-díj az angol Corinthian Football Club-ról kapta a nevét, amelyet 1882. szeptember 28-án alapított Nicholas Lane Jackson (1849–1937), az Angol Labdarúgó Szövetség helyettes titkára.¹ Anglia legjobb játékosait kérte fel, hogy - megtartva klubbeli helyeiket - a bajnokságbeli szerdai szünnapon csak a játék kedvéért lépjenek pályára. Eredetileg a klub neve is „Szerdai Klub” (*Wednesday Club*) lett volna, de a későbbi

A Corinthian FC címere

kapus, Harry Albemarle Swepstone (1859–1907) a *Corinthian* (korinthuszi) nevet javasolta és végül ez is maradt.²

A klub - az alapítói szándéknak megfelelően - legfontosabb feladatának azt tekintette, hogy a futballt a világon mindenütt népszerűsítse.³ Nagy hangsúlyt helyeztek a sportember fogalom maradéktalan megvalósítására, a fair play eszmény terjesztésére, amatőr bajnokságok rendezésének elősegítésére.⁴ A sporttörténelemben korinthuszi léleként (*Corinthian Spirit*) aposztrofált magatartásforma ezeket az értékeket foglalja magába, külön hangsúlyozva, hogy az így játszó kizárólag a játék szeretete kedvéért lépnek a zöld gyepre.⁵ A Corinthian FC játékkonceptiójáról korabeli források megállapították, hogy „Ami őket illeti, egy úriember soha nem követne el szándékosan szabálytalanságot az ellenféllel szemben. Tehát, ha büntetést ítéltek a Corinthians ellen, a kapusuk félreállt, finoman a kapufának támaszkodott, és nézte, ahogy a labdát a saját kapujába rúgják. Ha maga a Corinthians kapott egy büntetőrúgást, a kapitányuk röviden felfutott, vidáman megütötte a labdát és a lécfőre pattintotta.”⁶

A Corinthian Magyarországon

1897-ben és 1903-ban Dél-Afrikában mutatták be játéktudásukat, majd 1904-ben Budapesten, Bécsben, Prágában és Franciaországban jártak. Hazánkba a Magyar Atlétikai Club (MAC) meghívására érkeztek. Hajóval indultak út-

nak Angliából 1904. március 30-án, hogy kétórányi viharos, kellemetlen időben megtett mérföldek után a hollandiai Vlissingenben kössenek ki. Innen Hannoveren és Drezdán keresztül másnap érkeztek meg Bécsbe.⁷ A Monarchia fővárosában számos magyar várta a meglepett angol csapatot, hogy Budapestre kísérjék őket. „Ez csak az első volt azon kedvességek sorában, amelyeket a magyarok révén megtapasztaltunk” - jegyezte meg a Corinthian FC Magyarországot is érintő európai útjukról feljegyzéseket író B. O. Corbett klubtitkár. Budapesten, az előzetes terveknek megfelelően, az április 1-jén 13.50-kor a Nyugati pályaudvarra érkezőket „A pályaudvar perronján és künn száz meg száz ember, érdeklődő, sportbarát lelkes hip-hip-huráh-val fogadta”⁸ A vendégek „a Brüll Alfréd által felajánlott hat automobilon robogtak a Hungáriába”,⁹ ahonnan nagyon tetszett nekik a kilátás, különösen az éjszakai panoráma fogta meg őket, amikor a hegyoldalban táncoló fények visszatükröződtek a Duna vizében.¹⁰ A következő nap délelőttjén megtekintették a magyar fővárost, jártak a Szent István-bazilikában, a Parlamentben,¹¹ és mindkettőről nagy lelkesedéssel áradoztak. Délután a Magyar Testgyakorlók Köre (MTK) ellen játszottak, hatalmas közönség előtt a Margit-szigeten, és 6:0-ra nyertek.¹² Este a vesztes MTK vendégelt meg az angolokat a Lipótvárosi Kaszinóban. Brüll Alfréd, az MTK elnökének „gavalléros vendégszeretete valóságos elkápráztatta a vendégeket, a kik legnagyobb gourmandériával fogyasztva el a konyhaművészet remekeit, a késő éjjeli órákig a legjobb hangulatban maradtak együtt”.¹³

A Corinthian FC Magyarországra érkező csapata

7 Itt történt egy kisebb incidens, mivel az osztrák vámhivatalnokok az egyik játékost, H. Vickerst le akarták tartóztatni, tekintettel arra, hogy bőröndjében a Monarchiában tiltottként nyilvántartott dohányárut találtak. El is vitték morcosan az angol futballistát, de a vonat indulása előtt nem sokkal mosolygó arccal és jónéhány „ültött dohányáruval” a kezükben visszakísérték őt klubtársaihoz. Corbett, 1906. 87–88.

8 Az 1871-ben épült Hungária Nagyszálló a Duna-parton, a mai Erzsébet híd és Lánchíd között állt. *A Corinthiánok Budapesten*. In: *Sport-Világ*, 1904. április 10. 130.

9 Uo.

10 Corbett, 1906. 89.

11 *A Corinthiánok Budapesten*. i.m.

12 Uo.

13 Uo.

1 Corbett, B. O. [ed.]: *Annals of the Corinthian Football Club*. London, 1906. 3.

2 Uo. 4–5.

3 Cavallini, Rob: *Play up Corinth: A History of the Corinthian Football Club*. Tempus, 2007. 7.

4 Taylor, D. J.: *On the Corinthian Spirit*. Yellow Jersey Press, 2006. 50.

5 Minto, Peter: *The Flying Sportman: A Biography of FNS Creek*. Memoirs Publishing, 2013. 41.

6 Lacey, Josh: *God is Brazilian. Charles Miller: The Man Who Brought Football to Brazil*. Tempus Publishing, 2005. 71.

A másnapi ebédet a Margit-szigeten költötték el, a MAC vendégeiként,¹⁴ majd április 4-én a budai várat, a Mátyás-templomot és a Halászbástyát látogatták meg a Corinthian tagjai.¹⁵ Délután a Budapesti Torna Club (BTC) ellen léptek pályára, a meccs 9:0-s eredménnyel zárult – a Corinthian javára. Április 5-én a MAC együttesével játszottak a Margit-szigeten, és 12:0-ra nyertek. „Három meccsen 27-0-ra nyertünk, a hatalmas különbség ellenére azonban, az ellenfeleink egyetlen meccsen sem adták fel erőfeszítéseiket, keményen küzdöttek a kezdettől a végéig. Ez, úgy gondolom, nagyon szép jövőt vetít a magyarországi játék elé.” – állapították meg a vendégek.¹⁶ A Corinthian FC tagjai április 6-án tovább utaztak Bécsbe.

A magyarországi Corinthian-díj alapítása

Corbett és a csapat fentebbi értékelése a magyar századelős futballról arra sarkallta az angolokat, hogy 1905-ben díjat alapítsanak magyarországi utazásuk emlékére. „Az angol nemzet e válogatott ifjai az egész kontinensen végigélvezett ünnepeket követően visszatérve hazájukba nem feledkeztek meg rólunk, magyarokról: sőt már vonzalmuk és nagybecsülésük jeléül oly kitüntetést szántak nekünk, aminővel a világ egy nemzete sem dicsekedhetik. A Corinthian FC. legutóbb tartott gyűlésén ugyanis elhatározta, hogy a Budapesten töltött napok emlékére a magyar amatőr football-csapatok részére egy jótékony célú serleget ír ki örökös vándordíjjal s e mérkőzések rendezését a MAC-ra bízta.”¹⁷ Erről a Corinthian FC titkára, B. O. Corbett tájékoztatta levélben Friedrich Nándort, a Magyar Labdarúgók Szövetségének (MLSz) alelnökét. Az angolok kikötései voltak, hogy a serlegért csak amatőr csapatok szállhatnak ringbe, valamint az, hogy a mérkőzések tiszta jövedelmét jótékony célra kell fordítani.¹⁸

Az örökös jótékonyági serleg – amelyet a győztes egy évig tarthatott magánál – ezüstből készült, súlya 3160 gramm volt, felirata pedig a következő: „Challenge Cup for Hungarian Amateur Teams, presented by the Corinthian Football Club, London, 1905.” (Vándorkupa a magyar amatőr csapatok számára. Adományozta a londoni Corinthian Football Klub, London, 1905)¹⁹

A kedvezményezett MAC azonban még 1905-ben átadta a serleget és a díjmérkőzések megrendezésének jogát is az MLSz-nek, amiről az angol felet is tájékoztatták. A Corinthian új titkára, V. O. Timmis levelében „örömmel fejezte ki, hogy a serlegük az egyetemes magyar sport legfőbb fórumának intézése alá került”.²⁰ (Az MLSz és a MAC között vitára került sor a díj átadás-átvétele kapcsán, amelyet azonban megnyugtatóan rendezni tudtak a felek.²¹)

A serleg és a rajta szereplő felirat

A magyarországi Corinthian-díj története 1906-tól az első világháború végéig

Az első felhívást a klubok számára 1906. szeptember végén küldte szét az MLSz, amelyből kiderült, hogy minden klub csak egy csapatot indíthat, a mérkőzéseket pedig minden év szeptember 1. és december 31. között fogják lejátszani.²² Ebben az esztendőben nem került sor Corinthian-mérkőzésekre, azokat 1907 tavaszára halasztották, de ott is kétséges volt, hogy a klubok – egyébként is zsúfolt – meccsnaptárikaiba be tudják-e illeszteni a találkozót.²³ 1906 év végére kidolgozták a vándordíj elnyerésének szabályait, de a meccsek megrendezését – a korábbi tavaszi időpont helyett – a következő év őszére halasztották.²⁴ A csapatok június 15-ig nevezhettek, amit 1907-ben 11 klub tett meg.²⁵ A sorsolásra július 1-jén, az Edison kávéház különműtermében került sor.²⁶ 1907. szeptember 8-án pedig meg is kezdődtek a mérkőzések, de az előre tervezett december végi időpontig a sok halasztás és lemondás miatt nem si-

14 Corbett, 1906. 91-92.

15 A Corinthiánok Budapesten. i.m.

16 Corbett, 1906. 93.

17 „Corinthián Vándordíj”. A Corinthiánok magyar football-vándordíjat tűznek ki. In: Nemzeti Sport, 1905. február 19. 3-4.

18 Uo. 4.

19 Magyar Football Évkönyv az 1910/11. évre. Szerk. Ifj. Földessy János. Bp., 1910. 87. (A Nemzeti Sport Könyvtára, 3.)

20 A Corinthián serleg. In: Nemzeti Sport, 1906. január 7. 14.

21 Ld. A Corinthián Serleg ügye. In: Nemzeti Sport., 1906. január 21. 10, valamint Közgyűlés előtt. In: Pesti Napló, 1906. február 14. 15., A M. L. Sz. közgyűlése. In: Herkules, 1906. február 28. 27.

22 A Carinthian [!] vándordíj. In: Herkules, 1906. szeptember 30. 108.

23 A Magyar Labdarúgók Szövetségének új díjai. In: Herkules, 1906. december 30. 156.

24 Moór Jenő: Labdarúgó sportunk 1906-ban. In: Nemzeti Sport, 1907. január 6. 8.

25 Football. A hétről. In: Nemzeti Sport, 1907. június 30. 11.

26 Hivatalos rész. Magyar Labdarúgók Szövetsége. In: Nemzeti Sport, 1907. június 30. 14.

került minden meccset lejátszani, így azok az 1908. tavaszi idényben is folytatódtak. A döntőre június 13-án került sor, a Margit-szigeten. A Ferencvárosi Torna Club (FTC) és a másodosztályú bajnokságban 2. helyen végzett Nemzeti Sport-Club (NSC) mérkőzött meg egymással. Az FTC 5:0 arányú győzelemmel nyerte el a vándordíj történetében első alkalommal a serleget.²⁷

A díj ekkoriban nem volt népszerű a csapatok körében, a meccseket rendszerint elhalasztották vagy le sem játszották. A nézők is igen kis létszámban jelentek meg a jótékonysági eseményeken. Mivel rengeteg problémát jelentett a mérkőzések állandó halasztása, Löwenberger Gyula, az MTK választmányi tagja már 1913 júniusában indítványozta a Magyar Labdarúgók Szövetségénél, hogy a Corinthian-díjért az I. osztályú egyesületek első számú csapata ne indulhasson. Ez – az előterjesztő véleménye szerint – a mérkőzéstorlódásból adódó halasztásokat is megszüntethetné, illetve a magyarországi futball célirányos fejlesztésére is alkalmat adhatna.²⁸ Ekkor azonban az MLSz még nem változtatott a kiírási feltételeken.

A Corinthian-díjat az első világháborút megelőző esztendőkből az FTC öt alkalommal (1907/08, 1908/09, 1909/10, 1910/11, 1912/13), a Budapesti Torna Club (BTC) egyszer (1911/12) nyerte el.²⁹ 1914 júliusában még megtartották a díj mérkőzéseinek sorsolását, a meccsekre azonban a kitörő első világháború miatt már nem kerülhetett sor.

A serleg sorsa a két világháború között

1919-ben megkezdődtek az előkészületek a díj újbóli kiírására,³⁰ de jó egy év múlva még mindig csak sürgetik a Magyar Kupa és a Corinthian-díj újbóli megrendezését a szakemberek.³¹ A serleget eredendően a Corinthian FC-től megkapó MAC választmánya 1921. február 24-ei ülésén úgy határozott, hogy – mivel az MLSz nem mutat hajlandóságot arra, hogy a díjat kiírja – visszaköveteli a korábban átadott kupát, és maga hirdeti meg a versenyt.³² Malaky Mihály, az MLSz alelnöke (1919–1923) úgy reagált erre, hogy a díjat haladéktalanul ki kell írni, az eddigi feltételek mellett.³³ Erre végül 1922 januárjában került sor, és az MLSz a megrendezés jogát átengedte a MAC-nak. A címvédő FTC-n kívül indult még a MAC, a Budapesti Egyetemi Atlétikai Club (BEAC), az URAK (Újpest-Rákospalotai Atlétikai Klub), a BTC, a Budapesti Rákospalotai Sport Club (BRSC), valamint a Tatabányai SC csapata.³⁴ A döntőt az FTC és a BEAC játszotta, eredménye az előbbi javára 3:1 lett. Ezzel az FTC hatodik alkalommal is elnyerte a vándordíjat.³⁵

Ettől kezdve ismét éves rendszerességgel tervezték a díj megrendezését. Az 1922/23-as idény során a döntőt

a Vas- és Fémmunkások csapata (Vasas) és a Terézvárosi Torna Club játszotta az Üllői úti pályán, 1923. május 27-én, amelyet – 2:1-es gólaránnyal – a Vasas nyert meg.³⁶ Egy évvel később a Vasas – a BEAC-cal szemben, 3:1 végeredményű mérkőzést játszva – megvédte díjelsőségét.³⁷ 1925-ben – első ízben – két vidéki csapat, a Debreceni Vasutas Sport Club (DVSC) és a Szegedi Atlétikai Klub (SZAK) mérkőzött meg egymással a vándordíjért Debrecenben, ahol a hazai csapat 2:0 arányú vereséget szenvedett a szegediek-től.³⁸ 1926-ban csak november végén írta ki a szövetség a vándordíj mérkőzéseit, így ebben az esztendőben maradt a serleg a SZAK-nál. Ennek hátterében az (is) állhatott, hogy ekkor jött létre a Professzionális Labdarúgó Szövetség, ami alapvetően megváltoztatta a magyarországi futball minőségét, palettáját, működését. Összesen 24 egyesület (mintegy 600 játékosal) alakult profi csapattá, amelyeket két kategóriába soroltak. Az első osztályba 10, a másodosztályba 14 csapat került.³⁹ Mivel a Corinthian vándordíjért – az alapítók szándéka szerint – csak amatőr csapatok szállhattak ringbe, új szereplők jelentek meg a díjmérkőzések során. Az új rendszerben, 1927. augusztus 28-án a MAC és a Dorogi Sport Club játszotta a döntőt a Margit-szigeten, amelyen 3:1-es gólaránnyal a MAC diadalmaskodott.⁴⁰

A Dunakeszi Magyarság SE beszáll a küzdelembe

Bár az egyesület hivatalosan csak 1927 januárjában jött létre, a Dunakeszi Magyarság SE labdarúgó csapata 1926 őszén megkezdte működését Horváth Gyula (a Törekvés SE korábbi játékosának, egyben a magyar válogatott tagjának) vezetésével. A mai Fő út 145. sz. alatt, a Magyar Királyi Államvasutak által sport célokra ingyen átengedett területen létesített labdarúgópályájuk akkoriban az ország legnagyobb méretű pályái közé tartozott a maga 120 x 69 m-es területével.⁴¹ A Dunakeszire érkezők közül sokan korábban már máshol is futballoztak, így hamar magas színvonalon játszó csapat állt össze. Indulásuk évében neveztek a Középmagyar Labdarúgó Alsövetség (KöLASz) II. osztályú bajnokságába, amit meg is nyertek, így egy osztállyal feljebb léphettek.⁴²

Nevezés a Corinthian-vándordíjra

1928 februárjában „*Kiírták a Corinthian vándordíjat. A díj előmérkőzései tavasszal, döntő mérkőzései ősszel kerülnek sorra.*”⁴³ A március 31-ei határidőig – és az 5 pengő nevezési díj lefizetése mellett – a Dunakeszi Magyarság SE is nevezett a mérkőzéssorozatba, így hamarosan megkezdte küzdelmeit a zöld gyepen. A profi csapatok kilépése által megnyílt a lehetőség a kisebb vidéki és alsóbb osztálybeli klubok

27 *Corinthian serleg*. In: *Nemzeti Sport*, 1908. június 13. 26.

28 Üdvös indítványok. In: *Sportvilág*, 1913. június 23. 4.

29 *Ferencvárosi Torna Club*. In: *Sportvilág*, 1913. december 22. 8.; *Az utolsó match és amellett 1911–12. évi Corinthian döntő*. In: *Népszava*, 1912. december 19. 20.; *Football Zsebkönyv*. 1. szám. Szerk. Fodor Henrik, dr.–László Aladár. Bp., 1914. február. 52.

30 *A hétköznapi mérkőzések bukása*. In: *Sport hírlap*, 1919. szeptember 20. 5–6.

31 *A vidék problémája*. In: *Nemzeti Sport*, 1920. november 19. 3.

32 *A MAC visszaköveteli a Corinthian-serleget az MLSZ-től*. In: *Új Nemzedék*, 1921. február 25. 4.

33 *Az új tanács feladatai. Mit mond Malaky?* In: *Nemzeti Sport*, 1921. március 5. 3.

34 *A Corinthian-vándordíj nevezései*. In: *Az Újság*, 1922. január 29. 15.

35 *A Springer-emlékmű leleplezése*. In: *8 Órai Újság*, 1922. szeptember 26. 6.

36 *A vasárnap sportja. Futball*. In: *Az Est*, 1923. május 27. 11.; *Corinthian-díj*. In: *Az Est*, 1923. május 29. 8.

37 *A Corinthian vándordíjat a Vasas nyerte*. In: *Nemzeti Sport*, 1924. december 8. 8.

38 *A Corinthian-díjat a szegediek nyerték mega gyenge half sorú DVSC-vel szemben*. In: *Nemzeti Sport*, 1925. november 9. 13.

39 Györi Szabó Róbert: *Futball és politika a 20. századi Magyarországon*. In: *Tér – Gazdaság – Ember*, 2016/1. sz. 92.

40 *Első ízben nyerte a Corinthian díjat a MAC*. In: *Nemzeti Sport*, 1927. augusztus 28. 9.

41 *A Magyar Államvasutak Dunakeszi Főműhelyének története*. Kézirat, é. n. (1944 előtt) 235–237. In: Révész István *Helytörténeti Gyűjtemény* RIHGY Iratok 1. AD 2019.89.1.

42 *A Magyar Államvasutak Dunakeszi Főműhelyének története*. i.m. 237.

43 *Kiírták a Corinthian vándordíjat*. In: *Magyarország*, 1928. február 22. 14.

előtt. Összesen 42 csapat adta le nevezését az MLSz-nél a kiírás által megszabott határidőn belül, így a Magyarorságnak is komoly mezőnyben kellett helytállnia.⁴⁴

Út a döntőig

A Magyarorságnak első mérkőzését – a sorsolásnak megfelelően – az I. ker. SC-vel kellett lejátszania,⁴⁵ amelyre május 17-én került sor Dunakeszin, a Magyarország pályáján, és a hazai csapat 2:1 arányú győzelmet aratott.⁴⁶ Ezután a dunakesziek a BEAC csapatával kerültek össze, amelynél a mérkőzést az MLSz „a Magyarország javára írta, mert a BEAC főiskolai kedvezményét lehetetlen volt tudomásul venni, mert akkor a vándordíj meccsek egész rendje” felborult volna, ezért a Magyarország a fővárosi MAC-cal került össze.⁴⁷

Érdekes helyzet állt elő, amikor az MLSz Országos Intézőbizottság helyt adott a BEAC fellebezésének és a díjmérkőzés lejátszására utasította a dunakeszieket,⁴⁸ amire október 10-én került sor a BEAC pályáján. A végeredmény 6:1 lett, és „A D[unakeszi] Magyarország szép iskolajáték után győzött az 1:0-ra vezető, komplett és saját otthonában játszó BEAC ellen. A mérkőzés mindvégig heves iramú és fair volt, de a vidéki csapat nagyszerű formát játszott ki és szép gólaránnyal megy a további küzdelembe.”⁴⁹ A korabeli sajtóban külön hangsúlyozták, a BEAC-cal játszott meccse során a dunakesziek a legjobb formájukat mutatták, bár alig egy éve szerepeltek a közép magyar bajnokságban.

A MAC-cal a meccset egy héttel később, október 18-án, a dunakeszi pályán játszották le, és a hazaiak 1:0 arányú győzelmével zárult. Ezzel az összes pesti csapat kiesett a vándordíj-mérkőzésekről, és mindegyiket a Magyarország búcsúztatta.⁵⁰

A döntőig már csak a Dorogi AC csapatával kellett megmérkőznie a Magyarország SE-nek, amely mérkőzésre december 9-én került sor Dunakeszin, a Magyarország otthonában. A hazai csapat 1:0-s gólaránnyal nyert a dorogiakkal szemben, így lehetőséget kapott, hogy a Rákosligeti AC-vel a döntőben találkozzon. „Szépszámú közönség előtt folyt le a Corinthian-díj elődöntő mérkőzése, melyben két nagy rivális mérte össze erejét. A győzelmet a Magyarország legénységének sikerült elkeseredett küzdelem után megszerezni s így a jövő vasárnapi döntő mérkőzésen ők lesznek a Rákosligeti AC tizenegyének az ellenfelei.”⁵¹

Egy szép decemberi nap

A Rákosligeti AC és a Dunakeszi Magyarország SE közötti döntőt az Üllői úton játszották le, december 16-án, Salgó Imre bírós vezetésével. A piros-fehér RAC-játékosok és a piros-zöld színekben játszó dunakesziek

2000 néző – közöttük komoly Magyarország szurkolótábor – előtt szerepelhettek. A játék megkezdése előtt, a pályán az MLSz nevében a Budapesti Alsövetség elnöke, dr. Rosenberg Emil üdvözölte a két csapatot, majd a KöLASz elnöke, dr. Dratsay Dezső mondta el üdvözlő szavait, és nyújtott át mindkét csapatnak emlékplakettet a döntőbe kerülésük alkalmából. Dr. Blum Lajos, a Rákosligeti AC elnöke selyemzslót ajándékozott a Dunakeszi Magyarorságnak, amelyet utóbbi elnöke, Lányi Ferenc viszonzott.

A rákosligetiek támadtak eleinte, de adódó helyzeteket nem sikerült góllá váltaniuk. A 13. percben Zilahi, a Magyarország balszélsője beadásából az összekötő Zsíros szerzett gólt a dunakeszieseknek. Az 1:0-s állást követően ismét a RAC támadt, sőt, két szögletet is elért. A 16. percben Zsíros lövését Szeidler kapus még védte, de a 29. percben Bretsch beadásakor Ácshoz került a labda, aki ismét a dunakesziesek összekötő játékosának, Zsírosnak továbbította, aki újfent a hálóba fejt, így már 2:0 volt az eredmény. A szurkolók zajosan éltették a csapatot. A féldíj végéig még mindkét csapat hagyott ki néhány helyzetet. A második féldíj ötödik percében a Magyarország szöglettrúgáshoz jutott, amely után Fain II. szerzett gólt beállítva ezzel a 3:0-s végeredményt.

A korabeli sportkritikus így értékelte a mérkőzést: „A két csapat meglepő jó játéka feltűnést keltett. Az előzőleg lejátszott Ferencváros B. – Nemzeti B. mérkőzésnél az amatőrök meccse sokkal inkább szórakoztatott s többször tárta fel a futball szépségeit. A bemutatott példás fair játék nagyon tetszett, úgyhogy a két vidéki csapat jó benyomásokat kelteve hagyta el a fővárost.”⁵² A dunakeszi csapat csatársorának bal szárnya kifejezetten remekelt a mérkőzésen, de a védők is kivették részüket a munkából. A mérkőzés után Lányi Ferenc elnök (rá igencsak jellemző módon) így nyilatkozott: „Annak örülünk, hogy szép és fair volt a mérkőzés, valamint annak, hogy a budapesti közönségnek bemutattuk, hogy mi is tudunk játszani.”⁵³

A Dunakeszi Magyarország győztes csapata a döntő után

44 Országos Intézőbizottság. Corinthian-vándordíj. In: A Magyar Labdarúgók Szövetségének hivatalos közlönye, 1928. április 8. 2.

45 Kisorsolták a Corinthian-díj mérkőzéseit. In: Nemzeti Sport, 1928. április 11. 4.

46 Corinthian-díj. In: Nemzeti Sport, 1928. május 11. 4.; Bádeni vendégek Sopronban. A tegnapi vidéki eredmények. In: Nemzeti Sport, 1928. május 18. 9.

47 Kisorsolták a Corinthian-díj harmadik fordulóját. In: Nemzeti Sport, 1928. szeptember 11. 4., Kisorsolták a Corinthian-díj harmadik fordulóját. In: Ujság, 1928. szeptember 12. 11.

48 A Magyar Labdarúgók Szövetsége Hivatalos Közlönye, 1928. október 14. 5.

49 Dunakeszi Magyarország-BEAC 6:1. In: Magyarország, 1928. október 11. 14.

50 Dunakeszi Magyarország-MAC 1:0. In: Ujság, 1928. október 18. 14.

51 A Dunakeszi Magyarország került a Corinthian díj döntőjébe a Rákosligeti AC mellé. In: Nemzeti Sport, 1928. december 10. 2.

52 A Corinthian-díj 1927-28. évi védője a Dunakeszi Magyarország. In: Nemzeti Sport, 1928. december 17. 7.

53 Uo.

A stadionból kivonuló csapatot a pálya melletti kanyarban elhelyezkedő szurkolótábor harsányan üdvözölte. A játékosok meghálálták lelkesedésüket, feszes vigyázzba vágták magukat, majd „a nézősereg eme része előtt felhangzott a dunakesziek pattogó dala. Szépen, szinte dalárdista precizitással énekeltek, talán a Dunakeszi Dalárda is ott állott a csoportban.”⁵⁴

Díjátadó és bankett

1929. január 31-én vehette át a Dunakeszi Magyarország SE a Budapesti Labdarúgó Alsövetség termeiben, a KöLASZ ülése keretében a serleget és az érmeket. Az MLSz nevében Tibor Lajos társelnök, a KöLASZ örökös tiszteletbeli elnöke mondott beszédet, majd átadta a serleget a dunakeszieknek és az érmeket a rákosligetieknek. A Corinthian-vándordíjat Lányi Ferenc vette át a csapattagok nagy ovációja közepette.

Február 1-jén Dunakeszin, a Magyarország klubhelyiségében az elnyert díj örömeire hatalmas bankettet tartottak, amelyen a futbalszervezetek képviselői mellett megjelent a Vasutasok Ligája. Utóbbi nevében Szekeres Ernő főmérnök zászlót nyújtott át a dunakeszieknek. A MÁV részéről ott volt Gyenes Kálmán igazgató és más tisztségviselők is. Az eseményt jelenlétével megtisztelte Lázár Andor frissen kinevezett kormányfőtanácsos. A rendezvény jó hangulatban zajlott le, és a kora hajnali órákig tartott.⁵⁵

A serlegátadó ünnepély résztvevői

A serleg utóélete

Az 1929. évi gazdasági világválság idején a vándordíjat nem rendezték meg, majd 1930 és 1935 között minden esztendőben kiírták. 1935-től 1940-ig szünetelt a rendezvénysorozat, mígnem 1940-ben az MLSz összevonta a díjért folyó küzdelmet a Magyar Kupával azzal, hogy 1941 és 1943 között annak az amatőr csapatnak ítélte a díjat, amely legutoljára esett ki a Magyar Kupából. 1944-ben a front már elérte hazánkat, így semmilyen labdarúgó mérkőzésre nem került sor.

1945-re, az 1943-tól az utolsó nyertes, Salgótarjáni Bányatelepi Torna Clubnál (SBTC) lévő serleg elveszett, pon-

tosabban a vitrint, amelyben tárolták, feltörték, és csak ez az egy serleg tűnt el, mivel ezüstből készült.⁵⁶ A történeteket a háborús veszteségek listáján könyvelték el a sportbarátok.

Különös módon azonban 1967-ben sikerült rálelni az eltűnt serlegre. Egy budapesti kereskedő levélben meglepette a salgótarjáni klubot, miszerint „A Corinthián-kupa a birtokomba jutott. Nagy szívesen az egyesület rendelkezésére bocsátom.”⁵⁷ Azonnal felvették a kapcsolatot László Imérével, a klub fővárosi képviselőjével, aki felkereste az illetőt. A kereskedő elmondta, hogy a szóban forgó ezüstdíjat az Ecseri úti piacon vásárolta, és szomszédai, akik korábban salgótarjáni lakosok voltak, ismerték fel a serleget. Azt javasolták neki, hogy keresse meg az SBTC-t. Végül hosszas alkudozást követően a serleg – 1000 forintért (ma: mintegy 90.000 forint) – ismét utolsó elnyerőjéhez került.⁵⁸ Ferencz Gyula, a salgótarjáni labdarúgó szakosztály vezetője szállította a nógrádi városba, saját gépkocsiján.⁵⁹ A 3160 gramm súlyú serleget az eredményeiket tároló vitrinben helyezték el – ismét.

Összegzés

A Corinthian-vándordíj – rövidebb-hosszabb megszakításokkal, de – majdnem 40 évig volt a magyar sporttörténelem és labdarúgástörténet része. Az alapítók szándéka mindvégig érvényesült: profi csapat soha nem küzdött (hivatalosan) az ezüstserlegért. 1926 után kiváló lehetőséget biztosított a valóban amatőr klubok számára, hogy megmérettessenek országos szinten is.

A Dunakeszi Magyarország SE labdarúgói a csapat történetének kezdeti szakaszában vívták ki a díjgyőzelmet, amely az együttes legnagyobb sikerei közé tartozott. Figyelmet érdemel, hogy a Corinthian-vándordíjért folytatott küzdelmeik során a sporttudósítók mindvégig hangsúlyozták: a dunakesziek a játék örömeért játszanak és mindig szem előtt tartják a fair play szabályait – ez az igazi „Corinthian lélek” megnyilvánulása.

A Dunakeszi Magyarország Corinthian-díjat nyert csapata

54 Hogy is volt csak? In: *Nemzeti Sport*, 1928. december 18. 5.

55 Tegnap ünnepélyes keretek között átadták a Corinthian-díjat a Dunakeszi Magyarorságnak. In: *Nemzeti Sport*, 1929. február 1. 6.; A Dunakeszi Magyarország SE pénteken este rendezte Corinthián ünnepélyét. In: *Nemzeti Sport*, 1929. február 4. 6.

56 Szokács László: *Harminc éve az NB I-ben. Először a legjobbak között.* In: *Nógrád*, 1971. július 28. 7.

57 Szabó Béla: *Ahol már nincs fenyegetések.* In: *Népsport*, 1971. szeptember 12. 5.

58 Megkerült a Corinthian-serleg. In: *Népsport*, 1967. március 19. 8.

59 Szokács i.m.